

NOSY MALALA

VENNSKAPSPOSTEN FOR KIRKE OG MISJON PÅ MADAGASKAR OG NABOØYENE I DET INDISKE HAV

Det Norske
Misjonsselskap

Brobygger i ord og handling i Det Indiske Hav
i samarbeid med Den Gassisk Lutherske Kirke

Antananarivo, 14. oktober 2011 Nr. 15 Årgang 3

Aktuell kommentar

BEGRAVELSE AV PROSJEKTER

Det hender at prosjekter ikke får den positive utvikling en har drømt om. Selvom en har gjort nødvendige risikovurderinger på forhånd, kan det oppstå nye og ukjente hindringer underveis. Av og til er det nettopp kombinasjonen av ulike negative omstendigheter, som forårsaker en kjempekrise. Vi har sett eksempler på at en større snuoperasjon kan være redningen, men av og til sitter problemene for dypt.

På Tsarafototra, like ved Morondava, lå mye til rette for et spennende utviklingsprosjekt. Kirkens ungdomsavdeling hadde i mange år beredt grunnen med leirvirksomhet og storsamlinger. Stedsnavnet Tsarafototra betyr nettopp "den gode grunnen". Det omkringliggende området med baobabtrær, en idyllisk innsjø og store jordbruksarealer, nærer drømmen om en landbrukskole på vestkysten av Madagaskar. I begynnelsen av 1990-årene ble drømmer til planer og NORAD sa ja til å støtte. - En rekke landbruksmisjonærer og gassiske medarbeidere har gjort en stor innsats. Ca 1000 ungdommer har fått en framtidrettet utdanning og retningsgivende oppdragelse på institusjonen. Men dessverre har det også vært usedvanlig mye intriger og konflikter. Synoden har heller ikke tatt det nødvendige ansvar som eier av skolen. På toppen av det hele, så har en avdekket økonomiske misligheter.

Det ble gjort et forsøk på en snuoperasjon i 2009-2010, uten at en lyktes med intensjonene. Som det eneste delprosjektet i ProVert-programmet har denne institusjonen fått en uren revisjonsrapport, som førte til at all støtte fra den norske stat ble stanset fra januar 2011. NMS har med egne midler støttet driften i år. Men når en ny ekstern revisjon i forrige måned avdekket fortsatt ukultur i økonomiforvaltningen i inneværende år, ser ikke NMS seg i stand til å gi videre støtte.

Det var tøft å måtte meddele full stans i støtten på et møte med synoden nå nylig. For mange var dette et dødsbudskap. - En egen kommisjon med representanter fra kirken og NMS har nå ansvar for en skikkelig "begravelse" av skolen. Men vi kan fortsatt be om at nytt liv kan vokse opp av "den gode grunnen". Det er en bibelsk tanke at de gode livskraftene igjen kan overvinne død og undergang.

Arild M. Bakke

Redaktør : Representant Arild M. Bakke

Redaksjonssekretær : Misjonær Lilliann E. R. Våje

Det Norske Misjonsselskap

Madagaskar

9, Rue Rakotonirina Stanislas, Isoraka

B.P. 880 – 101 Antananarivo, Madagaskar

E-mail : nmsrep@blueline.mg

Tlf : (00 261 20) 22 220 40

Fortsatt fokus på inkludering og integrering

Side 2

Gravide jenter får ny sjanse på lærerskolen

Side 4

Nosy Malala betyr
"Den kjære øya", eller "De
kjære øyene".

Kirke - og misjonsnytt

Rehabilitering av teologiske institusjoner

NMS har opprettet et ikke-garantert prosjekt for rehabilitering av preste- og bibelskoler på Madagaskar. Takket være gaver som er kommet inn det siste året, er en nå godt i gang på bibelskolen i Maintirano og på presteskolen på Atsimoniavoko. En ekstraordinær gave fra en pensjonist på over 90 år, gjør det også mulig å gi bibelskolen i Farafangana bedre lokaliteter. Framover vil en særlig ha fokus på å skaffe givere til en nødvendig opprustning av skolene i Vangaindrano og Alakamisy Ambohimaha. Dette er prosjekter som vil kunne realiseres i den grad det kommer inn penger til formålet.

Bygningene på presteskolen Atsimoniavoko har fått nye tak.
Foto: Arild M. Bakke

Flytting av preste- og bibelskoler

I mange år har den ene av kirkens seks presteskoler vært plassert i Ambatofinandrahana. Styret har nå vedtatt flytting av denne presteskolen til Alakamisy Ambohimaha (litt nord for Fianarantsoa). Da får presteskolen en mer sentral plassering, samtidig som skolekomplekset i Ambato igjen kan brukes fullt ut til grunnskole og videregående. Midtsynoden har parallelt med dette valgt å flytte bibelskolen på Alakamisy til det tidligere ungdomssenteret på Sahambavy (litt nordøst for Fianarantsoa). De fleste trodde nok at en ville trenge minst ett år for å gjennomføre planene, men nå rapporteres det om flytting umiddelbart.

Nytt kurscenter i Shalom

Arbeidsgrenen Shalom har siden 1997 hatt fokus på relasjonsbygging mellom kristne og muslimer. I flere år har en jobbet med planer for et dialog- og kurscenter. Nå har NMS innvilget penger til et slikt senter og i samarbeid med MSAADA vil det bli bygget undervisnings- og overnattingsrom, med tanke på å ha kapasitet til kurs for 30-40 menighetsledere og evangelister.

Ny finansdirektør i FLM

Med støtte fra NMS etablerer kirken nå et eget økonomi- og administrasjonsdepartement på hovedkontoret i Antananarivo. Regnskap for kirkens sentrale aktiviteter og programmer, eiendomsforvaltning, intern kontroll og opplæring i økonomistyring vil ligge inn under dette departementet. Etter en ryddig rekrutteringsprosess er Razafimahaleo Andriamasitera ansatt som den første finansdirektøren i FLM. Han kommer fra stillingen som økonomileder i FAFAFI på Antsirabe.

Nye pilotprosjekter i ProVert

I skoleåret 2010-2011 gjorde ProVert mange spennende erfaringer med å inkludere barn med funksjonshemming i ordinære klasser. En ekstern evaluering gav positive tilbakemeldinger på hva som er oppnådd. Samtidig som en fortsatt støtter og videreutvikler 12 spesialskoler for syns- og hørselshemmede, så dras det nå i gang enda flere pilotprosjekter hvor en prøver ut ulike former for integrering og inkludering.

Feriekurs på Fihaonana

Landbruksskolen på Fihaonana har de siste ukene arrangert tre kurs for prester og prestekoner på sørøstkysten. Tanken har vært å gi kirkens lederskap forståelse for verdiene til det grønne skoleprogrammet, samtidig som en håper at det nære møtet med Fihaonana vil føre til at prestene rekrutterer mange studenter i framtiden.

Arild M. Bakke

Folk i farta

I det siste har vi hatt en invasjon av unge fredskorpssere i FLM. Seks jenter fra henholdsvis Connect og Green Network skal ha sin tjeneste på kirkens ungdomssenter i Antananarivo, lærerskolen i Fandriana og på

landbruksskolene på Tombontsoa og Fihaonana. Disse ungdommene er **Marte Harestad, Maria Johannessen, Silje Nybø, Sigrunn Grønningen Aa, Julie Fasting** og **Marianne Skretteberg Andersen**.

RAMIHARIMANANA Félicité

**Rektor på Fihaonana
Jordbruksskole i Vohipeno**

Født 12. August 1952 i Mandiavato, Miarinarivo

Enslig

For 28 år siden flyttet Félicité fra hovedstaden til Vohipeno, et tettsted på østkysten av Madagaskar. Der er hun fortsatt. I samme stilling som den hun flyttet dit for.

Etter 28 år som rektor på jordbruksskolen på Fihaonana, ser Félicité tilbake på en tid med både prøvelser og velsignelser. – Gud har vært med meg. Han har formet meg gjennom mine gleder og sorger, så jeg kunne vokse i tro. Derfor takker jeg ham for alt. Det er inspirerende å møte tidligere elever som opplever at året på Fihaonana har vært til velsignelse. Det betyr at arbeidet vi gjør nytter.

- Den største utfordringen på Fihaonana har vært å få folk til å forstå at skolens penger og utstyr ikke kan brukes til å pleie vennskap eller relasjoner til familie, bekjente, menighet og synode. Dernest har det vært vanskelig å møte anklagene om at jeg, som innlandsgasser, diskriminerer kystgassere. Dette siste har ofte skjedd når jeg har tatt ansvar, og for eksempel, har avskjediget medarbeidere på grunn av grove ting. Eller når jeg, som leder, kommer med forslag som får negative konsekvenser for noen.

- Jeg blir frustrert fordi mine beste venner i oppveksten kommer fra kystbyene Morondava og Toliary. Der bodde jeg hos min onkel og hans familie fra jeg var 11 år til jeg ble ferdig med videregående, fordi mine foreldre ikke hadde råd til å sende meg på internat da jeg skulle opp i 6. klasse. I Morondava og Toliary opplevde jeg å bli diskriminert av "mine egne", fordi jeg var mye sammen med de med lokalt opphav. Også mine venner fikk kritikk fra "sine" fordi de hadde meg som venninne. Jeg har også opplevd massiv kritikk fra min egen familie, da jeg som ung hadde tenkt å gifte meg med en prestestudent. Han kom fra hovedstaden, men han var mye mørkere enn oss. Jeg vet det er vondt å bli diskriminert. Derfor går det innpå meg når jeg blir beskyldt for nettopp det.

Tekst Lilliann E. R. Våje. Foto: Per Ørjan Aaslid

- Hva fikk deg til å velge Fihaonana? – Det var Guds ledelse. Jeg var på vei til Japan for å spesialisere meg innen oppdrett av silkeormer. Etter planen skulle jeg videre til Bulgaria og Italia for å lære enda mere om silkeproduksjon. Midt i forberedelsene snakket den nå avdøde vekkelses-kvinnen Mama Nenilava med meg. Hun fortalte at jordbruksmisjonær Arne Dragsund var på utkikk etter en sivilagronom til en ny jordbruksskole i Vohipeno. Det ble et vanskelig valg. Fremtidsutsiktene i forbindelse med turen til Japan så lovende ut. Derimot var Vohipeno, stedet der Fihaonana lå, knapt å finne på kartet. Men jeg valgte det siste.

- Samtalen med familien var det vanskeligste. De fikk sjokk. Mine foreldre truet med at jeg ikke lenger kunne regne meg som deres datter, hvis jeg dro. De sa også at jeg gravde deres grav. Med tungt hjerte dro jeg likevel. Jeg skjønnte ikke hvorfor jeg og min familie måtte gå gjennom en slik lidelse når jeg hadde valgt å følge Jesus. Jeg trodde at problemene skulle opphøre når en fulgte Ham. Forholdet til familien normaliserte seg heldigvis etter noen år. Min far døde ett år etter at jeg reiste, men med fred i hjertet. Senere omvendte min mor og to av søstrene mine seg, og de ble innviet til hyrder.

- Hvor kom kallsbevissheten din fra? – Det skjedde mens jeg studerte "Economie Rurale Socialiste" i Nord-Korea på midten av 70-tallet. I møte med folk som benektet Guds eksistens, oppdaget jeg dybden i min egen tro. Foruten studiene i Nord-Korea, har Félicité vært på studieturer til Tanzania, Kenya, Filippinene og Kina. På sin sjette tur til Norge i 2010, fikk hun besøkt ei søster i Frankrike.

Félicité går av med pensjon i desember 2012. – Jeg ønsker å avslutte arbeidet på Fihaonana i trygg visshet om at jeg har gjort det Herren har kalt meg til. Deretter må jeg bare legge skolen og medarbeidernes framtid i Guds hender. Og så må jeg se meg etter et sted der jeg kan bygge meg et lite hus, hvor jeg kan bo som pensjonist.

Gravide jenter kan fortsette på lærerskolen

Tekst : Monika Thollefsen

Prosjektet "Stipend for yrkesrettet utdanning" er med på å hjelpe elever som sliter både sosialt og økonomisk til å fullføre utdanningen på yrkesskolene i Den gassisk-lutherske kirke (FLM).

Den økonomiske situasjonen på Madagaskar er alvorlig og gjør livet sårbart. En dårlig avling, sykdom og uforutsette kostnader kan være veldig vanskelig å takle. Mange foreldre prioriterer utdanning for barna sine høyt, men er likevel i blant tvunget til å ta barna ut av skolen når utgiftene blir uoverkommelige. Kostnadene ved utdanning blir for høye for mange, foruten at familien trenger all den arbeidskraften den kan få. Prosjektet "Stipend for yrkesrettet utdanning" er med på å redusere frafallsprosenten på fagskolene i FLM.

Stipendene innebærer ikke bare økonomisk hjelp. På lærerskolen SFM har de satt ned en gruppe med tre lærere som skal fordele stipendene. Lærerne har øynene åpne for

elever som sliter, og de prøver å hjelpe både sosialt og økonomisk i samsvar med behovene. På den måten har prosjektet bidratt til at SFM har forbedret den sosiale omsorgen for elevene.

I skoleåret 2010/2011 var det to gravide jenter blant elevene på SFM som kom inn under denne stipendordningen. Tidligere måtte gravide jenter slutte på skolen, men det skjer nå en gradvis endring. Selv om skolen er klar på sitt syn på sex utenfor ekteskapet, gir en nå sosial, praktisk og økonomisk støtte til at gravide jenter kan fullføre sin utdanning. Dermed står de sterkere rustet til å forsørge sine barn. Stipendene bidrar således til en mer inkluderende skole.

Vær med å gi ungdommene en bedre fremtid.

*Prosjekt Stipend for yrkesrettet utdanning,
prosjektnummer 623 476
NMS gavekonto: 8220 02 85030*

Opplæring av tradisjonelle jordmødre gir gode resultater

Tekst og foto: Lilliann E. R. Våje

Alle barna som er født i Ankaramanina så langt i år har fått fødselsattest.

Prosjektassistent Eldine (bildet) stråler og forteller at dette er et stort steg. Etter henvisning fra de tradisjonelle jordmødrene, har antall barn født på sykehus eller klinikk økt. Også andre klienter med forskjellige sykdommer oppsøker nå helsesentraer. Til tross for manglende lese- og skriveferdigheter, er de tradisjonelle jordmødrene blitt flinkere til å fylle ut registreringspapirene som skal sendes til myndighetene ved barnefødsel.

Turen til Ankaramanina er den fjerde av totalt åtte oppfølgingsturer som skal gjennomføres i år. Så langt er resultatene oppmuntrende. Eldine er ikke i tvil om at lokalsamfunnet har behov for de tradisjonelle fødsels-hjelperne. De bor nærmere kvinnene i landsbyene, og de kommuniserer bedre og mer effektivt med dem enn de "offisielt utdannede" jordmødrene. Opplæringsprosjektet er imidlertid nødvendig for at de skal kunne gjøre en enda bedre jobb.

*Helsetjenester, prosjektnummer 623 356
NMS gavekonto: 8220 02 85030*

Takk for at ungdommer får mulighet til å få seg en utdanning. Be for de som rammes av nedleggelsen av landbruksskolen på Tsarafotra.